

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123149728/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Og nu kom hun bagfra og gjorde denne Tanke saa pludseligt til tom Fabel.

Han vendte sig hurtigt og kunde ikke rigtig faa samlet sig.

— Blev du forskrækket?

— Naa — er du dér! Aa, jeg — ja.

Han stak sin Arm ind under hendes. Folk pressede sig forbi dem. De stod i Vejen.

Og saa førte han hende afsted. Hun gjorde et Par smaa Hop for at komme i Trit med ham. De maatte arbejde sig frem; Jørgen puffede med Albuen. Folk var saa sene i Vendingen. Hvert Øjeblik maatte Jørgen stemme sit Knæ mod Vadsækken, Herren foran ham slæbte.

Endelig slap de ud, forbi den lange Række Bybude, som lettede paa Huerne og vilde bære.

Jørgen havde næppe set paa Emma. Han følte hende gennem Armen som noget, der tog lette Trin ved Siden af ham.

Først da de var vel udenfor Strømmen af Rejsende, saa han et Øjeblik paa hende og havde i et Nu mønstret hende fra Hoved til Fod; hele hendes ranke Legeme under det brune Efteraarsstykke, de let røde Kinder og den hvide, runde Kvindehage. Han trykkede hendes Arm ganske svagt, og hun saa et Øjeblik op paa ham og hoppede let i Gangen og vilde som læne sig ind til ham, men gik stille videre og saa frem for sig.

— Skal jeg bære din Taske.

— Nej lad bare mig; den er ikke tung. Min Narkjole er i den.

— Bliver du her i Nat? spurgte han og fik uvilkaarligt noget lykkeligt glad over Stemmen.

— Ja. Til i Morgen tidlig.

Han trykkede atter hendes Arm og jog bort en øjeblikkelig Uro for, at Forældrene ikke skulde kunne huse hende.

Paa Nørrebrogade mødte han den høje lyse med Filipenserne og vilde trække sin Arm ud under Emmas. Men den høje lyse